

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎN C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea cererii de recurs depusă de Alexei Tcaciuc,
reprezentat de avocatul Doroftei Roman,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Alexei Tcaciuc împotriva Societății cu Răspundere Limitată „MOBILE
STOCK”, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor și
Supravegherea Pieței, privind încasarea prejudiciului material, a penalității, a
prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 19 ianuarie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 2ra-1538/23
NR. PIGD 2-19135045-01-2ra-16102023)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură
civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei
de casare a ei.

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. Gh. Stratulat
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, jud. I. Secrieru, M. Anton, V. Cotorobai

24 iunie 2026

Textul corespunde originalului

**Examinând în lipsa părților admisibilitatea cererii de recurs depusă de
Alexei Tcaciuc, reprezentat de avocatul Doroftei Roman,**

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, Președinte,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, judecători,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 15 august 2019, Alexei Tcaciuc, reprezentat de avocatul Andrei Bîtcă, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „MOBILE STOCK”, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței, privind încasarea prejudiciului material, a penalității, a prejudiciului moral în sumă de 5000 de lei și a cheltuielilor pentru judecată.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a indicat că, la 07 februarie 2018, din magazinul situat pe str. ****, ****, mun. Chișinău, administrat de Societatea cu Răspundere Limitată „Mobile Stock” a fost procurat un telefon mobil „****” la prețul de 11486 de lei.

3. În luna aprilie 2019, acesta s-a defectat (s-a stins și nu s-a mai aprins). Termenul de garanție fiind valabil, reclamantul a transmis telefonul centrului de deservire al pârâtei, iar ulterior prin cerere a solicitat Societății cu Răspundere Limitată „MOBILE STOCK” restituirea banilor.

4. Potrivit răspunsului nr. 124/ie din 19 aprilie 2019, Societatea cu Răspundere Limitată „Mobile Stock” a refuzat restituirea banilor.

5. La 21 mai 2019, reclamantul s-a adresat, în mod repetat, pârâtei cu solicitarea restituirii banilor pentru telefonul defectat, însă de această dată nu a mai primit nici un răspuns.

6. A susținut că, până în prezent nu a primit nici telefonul și nici nu banii i-au fost restituiți. Faptul procurării telefonului de la pârâtă se confirmă prin contractul de credit nr. **** din ****, precum și prin recipisa semnată de Ion Balan, care i-a vândut reclamantului produsul.

7. Conform pct. 1.4. al contractului, suma spre plată furnizorului (pârâtului) reprezintă suma creditului: 11486 de lei. Suma creditului, la solicitarea și acceptul debitorului se transferă direct de la creditor spre Furnizor. Prin semnarea prezentului contract, debitorul își exprimă acordul ca Creditorul să transfere direct la contul Furnizorului suma creditului, în scopul procurării bunului menționat.

8. Cu referire la încasarea prejudiciului moral, reclamantul a menționat că, din cauza admiterii unor încălcări esențiale a legislației de către pârâtă, i-au fost provocate suferințe psihice, stres legat de imposibilitatea utilizării produsului, cât și necesitatea demonstrării vinovăției societății.

9. În ceea ce privește argumentarea prejudiciului moral suferit menționează că, prin prisma practicii CEDO, în cauza Antipenkov vs Rusia, nr. 33470/03 din 15 octombrie 2009, §82, Curtea Europeană a reiterat că părții lezate nu-i poate fi cerut ca aceasta să prezinte probe întru argumentarea prejudiciului moral suferit. Simpla constatare a încălcării săvârșite sunt suficiente pentru a oferi o satisfacție echitabilă. Același concept, potrivit căruia prejudiciul moral nu trebuie să fie probat de către partea lezată, este reiterat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza Gridin vs Rusia, nr. 4171/04 din 1 iunie 2006, §20.

10. Conform art. 32 al Legii nr.105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor și având în vedere că ultima reclamație a fost adresată la 21 mai 2019, consideră întemeiată și echitabilă calcularea penalității anume din această dată. Astfel, începând cu 22 mai 2019, a fost calculată penalitate în mărime de 58 004,30 de lei pentru perioada 22 mai 2019-07 octombrie 2020.

11. În drept, reclamantul și-a întemeiat cererea de chemare în judecată pe dispozițiile art. 19, art. 1998, art. 2036-2037 din Codul civil și Legii nr.105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor.

12. În urma concretizării cerințelor, reclamantul, Alexei Tcaciuc, a solicitat încasarea de la Societatea cu Răspundere Limitată „Mobile Stock” în beneficiul său a prejudiciului material în mărime de 11486,00 de lei, ce constituie contravaloarea bunului, a penalității pentru perioada 22 mai 2019 – 15 august 2019 în mărime de 9 877,96 de lei, iar pentru perioada 16 august 2019 – 07 octombrie 2020, în mărime de 48 126,34 de lei, a prejudiciului moral în mărime de 5 000 de lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 3000 de lei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

13. Prin hotărârea din 25 mai 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Alexei Tcaciuc, reprezentat de avocatul Andrei Bîtcă, ca fiind neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

14. La 24 iunie 2022, Alexei Tcaciuc a depus cerere de apel nemotivată, iar la 24 octombrie 2022, a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii din 25

mai 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

15. Prin decizia din 19 ianuarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de Alexei Tcaciuc și s-a menținut hotărârea din 25 mai 2022 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

16. În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că reclamantul Alexei Tcaciuc nu a prezentat bonul fiscal care să demonstreze achiziționarea de la Societatea cu Răspundere Limitată „MOBILE STOCK” a telefonului mobil în litigiu, rezultând cu certitudine că între reclamant și pârâtă nu a existat nici un raport comercial și, prin urmare, primul nu poate înainta pretenții față de ultima.

17. Or, din lucrările dosarului rezultă cert că Alexei Tcaciuc a procurat telefonul mobil „Xiaomi MiMix2” de la Ion Balan, prin urmare, pretențiile apelantului urmează a fi îndreptate doar împotriva ultimului.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

18. La 16 octombrie 2023, Alexei Tcaciuc, reprezentat de avocatul Roman Doroftei, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 19 ianuarie 2023 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 25 mai 2022 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

SOLICITAREA RECURENTULUI

19. În motivarea recursului, recurentul a reiterat motivele de fapt și de drept expuse în cererea de chemare în judecată și cererea de apel, invocând că decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, iar interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție.

20. Suplimentar, a invocat că instanța de fond nu a dat o apreciere corectă dispozițiilor art. 185 alin. (1) lit. a) –c) din Codul de procedură civilă. Conform talonului din 08 aprilie 2019, telefonul a fost transmis către Societatea cu Răspundere Limitată „Vicmobile”, însă nici până la moment nu a fost restituit. Recurentul a susținut că participarea acestei societăți era obligatorie, prin

prisma faptului că acesta a primit telefonul la reparație, iar până la moment nu a primit nici telefonul și nici banii nu i-au fost restituiți.

Mai mult, recurentul indică că problema de drept supusă examinării este faptul dacă posesorul bunului poate avea calitate de consumator, pe când instanțele inferioare au apreciat că statut de consumator poate avea doar proprietarul. În opinia recurentului, această opinie este eronată, deoarece legea indică că dreptul la repararea bunului sau restituirea banilor o are consumatorul, fără a face distincție dacă e posesor sau proprietarul bunului.

21. La 16 mai 2024, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatei copia cererii de recurs depusă de Alexei Tcaciuc, reprezentat de avocatul Roman Doroftei, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

22. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

23. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

24. Art. 433 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1);

25. Art. 440 din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

26. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, la 14 august 2023, Curtea de Apel Chișinău a expediat, prin intermediul poștei electronice, reprezentantului recurentului, avocatei Irina Cuzmenco, copia deciziei motivate din 19 ianuarie 2023, fat ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele cauzei (f.d. 140).

27. Astfel, recursul declarat de Alexei Tcaciuc, reprezentat de avocatul Roman Doroftei, la 16 octombrie 2023, este depus în termenul legal prevăzut de lege.

28. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

29. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevalid al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

30. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

31. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de instanța de apel și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

32. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că cererea de recurs depusă de Alexei Tcaciuc, reprezentat de avocatul Roman Doroftei, nu conține argumente concrete față de decizia instanței de apel, ci s-a limitat la o simplă exprimare a dezacordului cu soluția pronunțată. Recursul nu

îndeplinește condițiile legale de admisibilitate, întrucât nu conține motive de drept și nici temeuri care să justifice reformarea deciziei recurate.

33. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă.

34. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

35. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către instanța de apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

37. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

38. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest

sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

39. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia recursul declarat de Alexei Tcaciuc, reprezentat de avocatul Roman Doroftei, ca fiind inadmisibil.

40. Ținând cont de cele expuse supra și în temeiul art. 431 alin. (1), alin. (2), art. 433 alin. (1) lit. f), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Alexei Tcaciuc, reprezentat de avocatul Roman Doroftei, împotriva deciziei din 19 ianuarie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni